

پرش سه گام یک روش ارزشیابی است که در سال ۱۹۷۴ در دانشگاه مک مستر کانادا ابداع شد. در این روش، دانش، توانایی تجزیه و تحلیل و سازماندهی اطلاعات، بیان فرضیات، یادگیری خود راهبر، تفکر انتقادی و حل مسئله مورد ارزیابی قرار می گیرد.

مقدمه

مزایا

- شناسایی کمبودهای دانشی
- توانایی تجزیه و تحلیل اطلاعات
- توانایی شناسایی و استفاده از منابع برای بازیابی اطلاعات
- تقویت یادگیری خود راهبر
- ارزیابی و به کارگیری دانش جدید
- تعامل مؤثر با همتایان و اساتید
- به کارگیری مهارت های ارتباط مؤثر
- به نمایش گذاشتن استانداردهای حرفه ای

معایب

- وقت گیر است و امکان اینکه در هر ارزیابی بیش از یک یا دو آزمون به روش سه گام انجام شود، وجود ندارد.
- به دلیل ضعیف بودن رابطه اجرایی هر یک از آزمون های سه گام با یکدیگر، نمره ای که در یک آزمون سه گام یا آزمون های متعدد سه گام به دست می آید کم اعتبار است.
- با انجام یک یا دو آزمون سه گام نمی توان سطح کلی مهارت های دانشجوی را ارزیابی نمود.

یادگیری و ارزشیابی پیوندی ناگسستنی دارند و فراگیرانی که در فرآیند یادگیری خود مشارکت فعال دارند، بایستی در ارزشیابی آموخته های خود نیز مشارکت فعال داشته باشند. از این رو، این روش ارزشیابی، بیشتر در برنامه های آموزشی مبتنی بر حل مسئله (PBL)، فراگیر محور و خود آموز قابل استفاده می باشد. پرش سه گام به فراگیران و اساتید این فرصت را می دهد تا یک موقعیت واقعی را شبیه سازی کنند. در این روش درک فراگیر از مفاهیم، دانش قبلی، مهارت های یادگیری خودراهبر، خودارزیابی و توانایی های حل مسئله مورد ارزیابی قرار می گیرد و از آنجایی که دارای انعطاف پذیری و سازگاری با موقعیت ها و سطح تجربه متفاوت فراگیران است، مشاهده سطوح مهارت فراگیران در جمع آوری و طبقه بندی داده های به دست آمده را امکان پذیر می سازد. همچنین امکان تعامل شخصی بین فراگیران، ارزیابی بین همتایان و خودارزیابی هر فراگیر را فراهم می کند.

چگونگی اجرا

- یک مشکل یا یک مسئله بالینی، طرح نمایید (حتی می توانید یک بیمار که دارای مشکل بالینی مد نظر باشد را انتخاب نمایید).
- تعدادی سؤال که دربرگیرنده نکات اصلی مورد نظر در ارزیابی دانشجویان باشند، طراحی نمایید تا بتوانید به قدرت تجزیه و تحلیل دانشجویان از موقعیت ارائه شده پی ببرید. از سوی دیگر، به دانشجویان این فرصت را بدهید که مشکل را برای خود تعریف نموده و فرضیه های خود را مطرح نمایند و مشکل را از جنبه های مختلف مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد.
- مسئله طرح شده را به دانشجویان بدهید و از او بخواهید تا به بهترین وجه ممکن موقعیت را توضیح دهد و مشکلات و کمبودهای یادگیری خود را مشخص کند. در این مرحله، مسئله بالینی با حداقل مقدار اطلاعات به فراگیران داده می شود.
- یک دوره زمانی مشخص، برای مطالعه مستقل دانشجویان تعیین کنید تا اطلاعات مورد نیاز برای تکمیل یادگیری خود را با استفاده از روش های مختلف جستجو نمایند.
- بعد از طی دوره زمانی تعیین شده و جمع آوری اطلاعات تکمیلی توسط دانشجویان، طی جلسه ای از وی بخواهید تا یادگیری های جدید خود را با شما در میان بگذارد. در این مرحله از دانشجویان بخواهید تا اطلاعات و دانش جدید خود را مورد ارزیابی قرار دهد و بر اساس آن فرضیه یا فرضیه های خود را تصحیح نماید.
- در پایان، دانشجوی طرح خود برای حل مسئله را ارائه داده و بازخورد دریافت می کند و خود را مورد ارزشیابی قرار می دهد.

گام اول (تعریف مشکل)

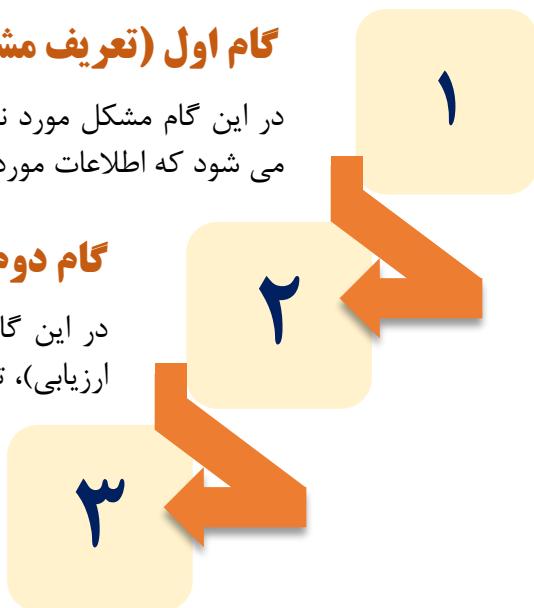
در این گام مشکل مورد نظر و یا یک موقعیت بالینی به فراگیران داده می شود و از آنها خواسته می شود که اطلاعات مورد نیاز برای درک بهتر موقعیت و ادامه جریان کار را شناسایی کنند.

گام دوم (جستجوی اطلاعات و مطالعه)

در این گام به فراگیران فرصت داده می شود (۲ الی ۲۴ ساعت بسته به اهداف ارزیابی)، تا اطلاعات مورد نیاز خود را از روش های مختلف جمع آوری نماید.

گام سوم (سنتر و بازخورد)

در این گام که ۱۵ تا ۳۰ دقیقه طول می کشد، فراگیران برای ارائه راه حل مسئله باز می گردند. توانایی و کارایی فراگیران در کسب اطلاعات علمی جدید و ارائه آنها مورد ارزیابی قرار می گیرد و راه حل های مشکل بررسی و به فراگیران بازخورد مناسب داده می شود.

معیارهای ارزیابی در مرحله اول

شناسایی مشکل، جمع آوری و تفسیر اطلاعات و طرح ریزی مسئله، به کارگیری دانش قبلی با توجه به میزان پیشرفت در برنامه، تعیین اهداف، اولویت ها و فعالیت های مورد نظر.

معیارهای ارزیابی در مرحله سوم

جستجوی اطلاعات (سازماندهی و انتخاب منابع مورد استفاده)، شناخت محتوای مرتبط (توانایی تشخیص و ترکیب آن)، مهارت در استفاده از داده های به دست آمده، ترکیب اهداف یا مطالب مطرح شده در مرحله اول، ادغام دانش، مشارکت در حل مشکل، سازماندهی ارائه، کیفیت مطالب بصری مورد استفاده در ارائه، مدیریت بحث و ارزیابی خود.

منابع

1. MC Tiernan KA, Smith M, Walsh IP. The 'triple jump' assessment in problem-based learning: An evaluative method used in the appraisal of both knowledge acquisition and problem-solving skills. 2007, AISHE.
2. Dent J, Harden RM, Hunt D. A Practical Guide for Medical Teachers. 5 ed: Elsevier Health Sciences; 2021.
3. Bhutiani M, Sullivan WM, Moutsios S, et al. Triple-jump assessment model for use of evidence based medicine. MedEdPORTAL. 2016; 12:10373.

